

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מד.

עין משפט
בר מצוה

ל' א ב מ"י פ"ח מהל'
שחיטה הל' ו ופ"ח
כ"ג סג סג עין סג
טו"ש יוד פ"ח כ סג ב'
לח ג מ"י סס פ"ט הל'
סל וער היטב כ"מ
סמג סס יוד פ"ח
כד ספ"ח טו
ל"ב ד ה מ"י סס פ"ח
הל' כג סמג סס
טו"ש יוד פ"ח לג ספ"ח
ז:
ב ו מ"י סס פ"ט הל' סל
ועין כ"מ סס
טו"ש סס פ"ח ד סס:
ל"א ז ח מ"י סס סמג
סס וס"ש יוד סס
ופ"ח כ ספ"ח י

יורה אור השלם

ו. התחכם עיניו בראשו
והכסיל כחשך הולך
וידעתי גם אני שמקרה
אחד יקרה את כלם:

דב"ר גרשום

[illegible]

(א) גירסת רבינו היא כמו גי' הקי"א שהביא הכ"ח כאן בהגהותיו דגרסי' והאמר שחילל תורבן הוושט כחובו הא' דליתקוב וכו'.

וְרַבִּי יְהוֹשֻעַ הָיָה דַּאֲמַר אִין מְשַׁחֲיִין בְּבֵת קִיָּל. מִימָה דְקִימָא לֵן
כְּבִית הֵלֵל מִשּׁוּם בֵּת קוֹל וְקִימָא לֵן קוֹל דְּרֵבִי אֲלֵיעֶזֶר שְׁמוּהִי
וְלֹא מִיִּישׁוּעָא בְּבֵת קוֹל שְׁפָתָא בְּרוּמִיָּה בְּפִרְקָא הַזֶּה (י"ב ד' טז):
יֹאשׁ לֹמַר דְּלֹאִין הָאֵם שְׁלֵא אֲפָקֵי אֵלֵּא לְכַדּוּרֵי דְּרֵבִי אֲלֵיעֶזֶר דְּלֹמַר
מִן הַסְמִי' יִישְׁבוּ וְעוֹד דְּבֵת קוֹל דְּרֵבִית

הלל מסייע קרא דלכחי (שמות) ואחר
אחרי רבים לטעות דבית הלל רוצה
הוא אלף דמטיקרא מספקא לן משום
דבית שמאי מתודדין טפי אבל בת
קול דרבי אליעזר רבנן דפליגי
עליה הוה רוצה ואם תאמר אמאי
קאמר הכא הא מני רבי יהושע היא
לדאמר אין משגיחין בבת קול הא
איחיו לא קאמר אלף אעובדא דרבי
אליעזר דאזנן נמי לא קיימאן לן כבת
קול דרבי אליעזר וי"ל דרבי דקאמר
לא בשמים היא משמע דאית ליה
דבשום דוכתא אין משגיחין בבת קול:
כולהו כרב ערבא. והא דלמירנן
לעיל רמינן עליה חומרי
דרב וחומרי דמשאלו אינון הלל
דס"ד וכוהו לא למימר כולה כשמואל
עבדא ללא מקום שחיטה הוא ואמר
נמי כהגרים שלם ושטח שי שלמי
אלף נקט כרב משום דק"י"ל כרב
נלאקריט: **מדיקאמרי** נתנו בין
הבנים שיעור בל. ולא צ"ע למימר
דנתנו בו שיעור למטה דמדלף פירש
דנריו מסתמא בין למעלה בין למטה
קאמר: **בדרי תפיסת יד**. פירש
כקוטנס ארבע אצבעות חימה
דצנף מאי ופירש דרבי יאחזק
רבינו מאיר ארבע אצבעות כהאמרי
גדולים מכאן ואילך כל חד וחד לפי
דומה שהוא גדול וכו' מפרש כדי
תפיסת יד כדנקט אינון בשחי
אצבעותיו ודבריהם דברי קבלה י"ש
לפסוק עליהם והא דקרי לקמן (דף
:) גבי תחלוות ס' דנפיתס כד
כמלא צדא סדחורא דהיינו ארבע
אצבעות הכס נקט כדי תפיסה סתם
אכל הכא כדי תפיסת יד קאמר
דמשמע כדי שיוכל לתפוס בשחי
אצבעות ואפי' לו שהוא:

והאיבא עיקור סימנים.
לפירוש הקונטרס
דפ"ק (לעיל כ.) דעיקור סימנים הוא
רוב

טרפה מימה ו' הדיבי פשיטא ליה דהויא טרפה על כרחא אינה
טרפה בתורכן הוושט נזקק בעלמה כמו ביושט ענמו ו' וכמו כן
ימימא דניטל בולו טרפה ובי ימימא דסנירה ליה דלא גרע דמחומת
האגרגא טרפה וכו' טרפה גדול ועוד דקאן משני דמיושט
טרפה אף על פי דמסוקת האגרגא נתן ברבוי טרפא ולפישוי הלכות
גדולות פריך שפיר והא' איכא עיקור סימנים אף ע"ג דלא הויא
טרפה בשמיטה ו' מ"מ בנה יבשר כיון דלאן לו היכר בשמיטה
ומימיו קשה לפי' ה"ג דמאי פריך והאמר רבה בר בר חנה סימנים
שדלדלו ברבוי טרפא לפי המקשן אלא ליה ארנה בר בר חנה
גופיה ליה טרפה הויא בנה אפי' כן מהו עיקור דקיימא לן דלא הויא
טרפה אלא שאין שמיטה מועלת בו ו' ומיהו ספרים דגרסי מעיקרה
לא קשה ו' (האקפל אקספלי) והא' דלדלול אדלדולו טי"ל שידע המקשן
בדמיושט לבסוף דרנה בר בר חנה איירי דליצרוק אפרוקי בנה אלא
ממנע וטאן מעט ליה הדרא ברבי ויהי טרפה ועיקור סימנין דלא הוי
טרפה דאקפל אקספלי בנתח מעל הבשר מ"מ פריך דמלולו דרנה בר
בר חנה אלסון דלדול שזכיר המתרח וחוור ומפרש לו דלדולו שאמרתי
ברבוי לא קשה הא דאקזוב אקזובי הא דאקפל אקספלי קשה וכן
מזה ליכא למימר שהמקשן היה יודע האמת דל"כ לא הוי פריך מירי
בר בר חנה גופיה אי טרפה הויא עיקור ו' סימנים היכי משכחת לה:
היכי

מפרש צפ"ק דעירובין
גון הק דשרה וגולגולת
הו להו בית שמאי לחומרא
ח צאהל ובית הלל לקולא

מחומרי בית שמאי וס
הכתוב אומר 'הכסיל'
בבית שמאי כקולית
הלל כקולית וחכמה
אמרת לעולם הלכה
התוצאה לעשות כדברי
הכסיל (א) כאן קודם
כל קול כ' וק' לא
כבעית אימא אף לא
היא דאמר אין משנה
קשיא אמר רב טבות
אתא רמי בר יוחנן
להני כללי דכיל יתו
הכי אמר רב ויש
שיעור (ב) מכלל דתו
שחיטה הוא וקאמר
אמר רב נחמן אעד כד
בבבא אמר רב נחמן
בדי שישעיר איני (ג)
משמיה דרב טפח בו
כרס הפנימי אמאי כי
שחיט אימא טפח בכ
כרס הפנימי איבעית
בתורא דמשעיר מפי
שמואל תורבץ הויש
בכשר ותנא תונא ייני
מחקיק לה רב פפא
ולרב פפא קשיא מתני
בכשר בשלמא מתנית
הא דאיעקור איעקור
ולרב פפא קשיא מתני
אלא אלא אי
רביה בר בר חנה
שנדרלו רובין טרי
בירה דרב אידי (ד)
דאפרוק אפרוק: ופסו
פסוקת הגררת ברוב

במחן הוושע טפח ועלעס
 ער: **תורבן** הוושע **טניסל**
 מנעס: **טפא** הוושע **טנא**
 מנעס: **טניסל** לוי **תחמחון**
 לעלוי **תחמחון** הס **מחוברי**:
 רי. עיקור **סימניס** **טנענק**
 א **אינומ** מעלי **סימניס**.
 יס בן הלוי **והסינין** ללא
 אלא **לשמואל קשיא**. הא
 ער **קדמחן** **תורבן** הוושע
 מנעס **לוי** **בשער**: **דאקסל**
 עקלע **דוועני** **לוי** **קפא** **לוי**
דאפירוק אפרוק. **דבר**
 ער **רוב** **לדומ** **מישע**
מור **הוא** **דלא** **הדר** **בריא**:
 רוב

דגרכי נתר והא אחר שמו
איפרוקי שנפרדו הסימנין זה
מימר וליטעמין תקשה לך דר

מסורת הש"ס

(א) [עין תוס' ערך כ:]
נדיה מן שחז"ל (ב) נכרות
ובן. ב"מ נט' ע"ה
קד. בימות יד. עשורון
(ג) [לקמן כ: ע"ה]
(ד) [לקמן ד"ה] (ה) [לעיל
ז"ה]
(ו) [לקמן נ"ה; ו] ז"ה
(ז) [לעיל ז"ה]
(ח) [שם לפני ד"ה דף ד'
קלפון הסוד אכן נדק לו
ז"ה]
(ט) [נכדאשן כנכדוה
שחז"ל] (י) [לעיל בתורה]
(יא) [עין דשא ורש"י ובספר
ספלות שחז"ל כהנא
גל דשא, ד"ר מ"ה
(יב) [שם י"ג]

הנהות הב"ח

(ב) גב' נתנו ניו חמשים
שיעור מדקאמר נתנו
נני חמשים שיעור מכל
ותוקן: (ג) נני כלל
למל רינו (וואלמר רנה
לני דלמיקו אפיקו)
למל וני קיל וואלמר
שמאל תורבץ הורוש
ררבוו הא דאקפול
אקפולי הא דאיקוב
איקובי וילמר רנה נני
נה למל שטול
חמיס נרלנו רינו
נרסל למל רני שטל נני
לני חלל הא דלמיקו
אפיקו: (ד) וני דיה
נני וני דאק סלקא
דעתיה נלל:

מוסף ראשון

[illegible]

שיטה מקובצת

(ד) וְהָיוּ לָהֶם בֵּיטָא לְחִמּוּרָא
 חִמּוּרָא דֵּי שְׁחִיבָא:
 וְהָיוּ אֵת אֲמִיתָה דֵּי מִקְוֵה
 שְׁעִיבֵי עֲדָה דֵּי סוּף
 וְהָיוּ מְכֻלִּי: (א) סִימְנִים
 וְהָיוּ שְׂמֻכְתֵּי הָרִשִׁי: (ז) כֹּל
 וְהָיוּ חֲדָה לִפְי קִרְטוּב כְּבֵל
 וְהָיוּ מִשְׁרָב: (ג) כִּי
 חֲלֹחֻלֹת כִּי חִסְיָה כְּמֹלָא
 וְהָיוּ: (א) חִיָּה דְרִיבָא
 וְהָיוּ מִשְׁרָבָא וְהָיוּ מִשְׁרָבָא
 וְהָיוּ עַל כִּרְחָק: (א) כְּמֹ
 וְהָיוּ צִמְצִימָא לִיבֵי
 וְהָיוּ מִשְׁרָבָא: (א) מִשְׁרָבָא
 וְהָיוּ דְרִיבָא מִשְׁרָבָא
 וְהָיוּ אֲדֻקָּבָא אֲדֻקָּבָא
 וְהָיוּ אֲדֻקָּבָא אֲדֻקָּבָא
 וְהָיוּ שְׁעִיבֵי מִקְוֵה: וְהָיוּ
 וְהָיוּ מִשְׁרָבָא מִשְׁרָבָא
 וְהָיוּ מִשְׁרָבָא מִשְׁרָבָא
 וְהָיוּ מִשְׁרָבָא מִשְׁרָבָא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones